

Mei 2009 - de dekselse, Texelse schapenrondgang

De maandagavond voor de rit krijg ik een SMS van ene Paul die zich afvraagt of de rit wel door gaat gezien de weersverwachting. Ik antwoord "natuurlijk, je bent toch geen watje". Op het werk in het OCC heb ik tegenwoordig een groot videoscherm voor mijn neus met daarop o.a. de weer radar. Gedurende die avond zie ik een enorm veld met grote rode pitten vanuit Zeeland naar het noordoosten optrekken. Dat klopt geheel met wat de meteoroloog heeft gemeld. Ik bel Jaap om het weerbericht door te geven en stel hem gerust met de boodschap dat het achter het regengebied morgenochtend weer redelijk wordt. Wel bewolkt maar geen extreme dingen. Maar dat radarbeeld doet mij ernstig twijfelen. Rond half elf barst de bui los. Enorme klappen onweer. Goed dan hebben we dat vast gehad. Morgen beter weer.

's Nachts in mijn bed wordt ik nog een keer wakker van verschrikkelijk weer, regen, wind en onweer. De volgende ochtend laat ik snel de hond uit en raap de takken van de weg. Gaat dit goed komen? Ik heb een grote mond en kan niet thuisblijven. Dus op de motor gestapt en naar het noorden gereden. Het is droog. Wel erg druk. Ik rijd van Nieuwegein tot aan Holendrecht tussen de file door. Doodvermoeiend maar ik kan doorrijden waar al die vierwielers stil staan. De ring A10 is linksom schoon. Rechtsom staat hij helemaal vast. Makkelijke keuze. Door de Coentunnel en nog immer is het droog. Bij Jaap blijf ik de eerste te zijn. Kom je van ver ben je de eerste! De hond vindt het ook erg fijn dat ik er ben en springt tegen me aan en drukt daarna haar neus in mijn kruis. Ja ik ben ook blij je te zien. Jaap geeft me gelukkig gewoon een hand. Zijn dochters en vrouw weten ook hoe het moet en laten het bij zoenen. Schoonzoon Gerard weet zich ook in te houden.

Jaap heeft zijn belofte om appels te schillen niet ingewilligd maar heeft zich wel op andere wijze nuttig gemaakt zodat de dames de taarten konden bakken. En dat is geweldig gelukt. Wat een mooie taarten. Geheel in mijn nieuw gevonden voedingsgewoonten neem ik de kwarktaart. Geen slagroom voor mij.

Paul heeft zich de SMS wisseling wel aangetrokken want hij komt met Hans Bakker aangereden. Heeft Hans hem opgebracht? Het verhaal is dat zij elkaar onderweg hebben getroffen bij toeval. Dat moeten we dan maar voor waar aannemen.

Gestaag druppelen de motoren het droge erf op. Een mooie bonte verzameling van motoren. Wel veel BMW's. Maar vandaag gaan de Triumphs in ware triomf voorop want Jaap leidt de weg, gevolgd door Gerard en Rubine. Er zijn inmiddels meer dan 20 motoren. Slechts twee lieden die zich hadden aangemeld zijn niet gekomen, hebben zich wel netjes onder vermelding van reden "het weer" afgemeld. Watjes! Je moet toch een keer in de stromende regen hebben meegereden en vandaag is je kans.

We slingeren ons door noord Holland. Met al die polders heb je prachtige dijkjes waar je overheen kunt slingeren. En wat zijn er veel plaatsjes waar we de naam niet van kennen.

Ik wil jullie nog even deelgenoot maken van een nieuwe modetrend die zich in onze club manifesteert. Gekleurde hesjes met opdruk. Nol is een sterke promotor van deze dingen en daar is niets mis mee. Alles wat de zichtbaarheid verhoogt is uitstekend. Maar ik krijg de indruk dat men nu ook een statement wil maken met de opdruk. Laten zien waar je het ding gekocht hebt of waar je hem hebt ontvreemd. Lufthansa Flight crew, Martinair, Alp du 6, etc. Ik ben maar gewoon naar Motoport gegaan en heb zo'n ding gekocht. Wil wel gezien worden maar een fashion statement maken gaat mij te ver.

In den Helder betreft de lucht rap. Van de marinehaven is nog maar weinig over. Van marinevliegkamp de Kooi nog minder. Ze doen er wel veel aan om het publiek in de gelegenheid te stellen om kennis te maken met de marine. Er steekt een onderzeeboot uit een gebouw. Dat was vlakbij die marine mevrouw met die pleister op haar neus, gevochten de avond ervoor.

We zijn te vroeg voor de boot van half een. Kunnen er mooi nog een paar gaan tanken. Op Texel

is het duurder? Als je naar de kassa van de boot rijdt heb je een paar keuzes. De borden zijn duidelijk. Maar als je de verkeerde strook neemt, kom je bij een automaat en die denkt dat je een auto bent. In de rij voor motoren, vrachtwagens en caravans/campers is een echte kassa met een echte meneer. En die weet hoeveel het kost voor een motor. Het verschil is een Euro of drie weet Paul nu. Die echte meneer van de kassa vond het overigens maar niks dat wij allemaal apart afrekenden.

Nog een voordeel voor motoren, je staat droog voorgesorteerd. En dat is lekker als de bui losbarst. En dat deed hij. De overtocht werd ook al niet vergezeld van een zonnetje. Menigeen verkoos om in de kajuit te verblijven. Slechts een enkeling waagde zich aan dek. En dat is jammer want er viel best wel een boel te zien. Ook al duurt de overtocht maar een stief kwartiertje.

Bij het ontschepen bewees Texel dat het op de Waddeneilanden vaker droog is dan in de rest van Nederland. Maar niet helemaal, het miezerde nog door. Die jongens van de boot begrijpen het overigens wel. Lieten ons netjes voorgaan bij het ontschepen.

Martijn had opdracht gekregen om ons naar paal 9 te brengen want de magen rammelden. Met ferme tred bewogen wij ons langs den Hoorn om daarna door de duinen naar de kust te trekken. Net op tijd binnen bij paal 9 want daarna barstte de bui weer los.

Ter plaatse voegde Paul Laroy zich nog bij ons met zijn partner (Edit?). Die waren op Texel op vakantie en waren net wakker. Lieten zich koffie met appelgebak als ontbijt goed smaken. Wij waren meer met cholesterol bezig want ook paal 9 heeft een uitsmijter naar zichzelf vernoemd en die smaakte uitstekend. Ik heb niet goed opgelet of eenieder zich aan het Sky Rider dieet heeft gehouden. Meende wel een paar broodjes kroket langs te zien komen.

Zoals gezegd kwam de regen in ruime mate naar beneden. Maar we hadden wel een deadline in de middag voor de boot. Dus moesten we door. Ook al was Ben Gieze nog niet gesignaleerd. Onze residentie voormalige collega lag ziek op bed en heeft zich niet kunnen vermennen om langs te komen. Ondanks zijn intentie daartoe.

En toch week de regen toen we weer buiten stonden. Hans vertrouwde het voor geen meter en wikkelde zich in een regenbroek met grote overeenkomsten met een Tena lady, formaat Bakker. We rijden pal oost naar de Waddenkust en dan naar het noorden, Oudenschild. Hier wordt het een ietwat emotioneel voor mij. Dit is het dorp waar mijn grootmoeder vandaan komt. Met mijn vader heb ik hier een jaar of vier geleden nog gekeken of we daar iets van terug kunnen vinden. Helaas liet het geheugen van mijn vader ons toen in de steek. En de achternaam is zo algemeen dat je daar ook niet veel verder mee komt. Maar ik ben dus een kwart Texels (spreek uit Tek-sels), dat je het maar weet.

Vanaf Oudenschild krijgen we een politie escorte. De lokale veldwachter rijdt een stukje met ons op. Als hij ons ter hoogte van Eierland nog niet op een overtreding heeft kunnen betrappen, haakt hij af. Wat een gedisciplineerd lint motoren! Zelfs een Oostenrijks kenteken was geen probleem, Robert op een demo KTM. Dat is Robert van Hezeke.

Gelijk maar eens wat andere namen noemen. Rob Eggink voor het laatst zonder BMW, werd de volgende dag afgeleverd en heeft inmiddels al meer dan 1000 km gereden. Jaap en Suzy, hij op een BMW, zij op een Suzuki natuurlijk. Henk vers terug uit zijn Franse zomer residentie. Ron, zonder Evert want die was gemaand met het gezin op vakantie te gaan naar Italië. Op zich geen straf maar de Sky Riders hé! Was die Jos nu een bekende van Ron?

En die andere Jos, voormalig lid maar nu vooral ingezetene van de republiek Malta. En voor Robert Vennik was dit een soort vrijgezellenrit want hij trouwt op 18 juni. Lex Eimers is ook al zo'n BMW rijder maar zijn model wijkt wel iets af van die GS'en.

En Ruud had Livia, in het oranje in mei, achterop die kleine Triumph.

Bij de Cocksdorp zie ik een straatnaam "4 huizen", er staan er inmiddels 6, vooruitgang. Verderop kun je met de boot naar het volgende eiland, Vlieland. Maar niet met de motor. De wind en bewolking geven iets sinisters aan de lucht en de zee. Misschien wel onheilspellend. Martijn trekt er zich niets van aan en vervolgt zijn rondje over het eiland. Daar heb je geen Garmin voor nodig.

Langs de luchthaven, door zuid Eierland. Dan rechtsaf naar de Koog. De concentratie Duitsers neemt toe. Wellicht dat ze daarom zijn begonnen met de ingrediënten voor bier te verbouwen op Texel. Dat doen de borden in de akkers mij geloven; "hier groeien 440.000 Texelse biertjes". Op meerdere plekken gezien.

Vorbij de Koog verandert de vegetatie. Van akkers en weilanden naar bos. Dit eland biedt veel. Het is van formaat Curaçao maar er zijn veel minder mensen.

Voor je het weet ben je weer bij den Hoorn. Nog even een eindsprint en we zijn weer bij de boot. Keurig op tijd. Heel even wachten. Er zijn een paar senioren onder ons die tegen het gebouw aan gaan staan uit de wind.

Inschepen gaat iedere keer zo vlot. En wat gaan er een boel auto's, vrachtauto's, caravans, motoren, etc. in die boot. De terugvaart is iets ruwer. De wind op de kop en de golven ook. Het is eigenlijk een rechthoekige bak zonder veel stroomlijn. Regelmatig gaat er een forse dreun door het schip. Was Gerard nu een beetje bleek rond de neus?

Aan de vaste wal durft Jaap het weer aan voorop te rijden. Hij maakt schijnbaar een navigational error maar dat is alleen maar om gelijk op te komen met Jos die er vandoor wil maar de groep maar niet los laat. Had allang af moeten slaan.

De tocht voert ons vervolgens langs Julianadorp en Groote Keeten! Wie verzint zo'n plaatsnaam. Ook Callantsoog passeren we. Maar dan verlaat Jaap de kust. Hij wil ons niet blootstellen aan de radio actieve straling van Petten. Alhoewel, die ligt toch nog steeds plat. O nee, na veel moeite weer opgestart.

Doorgestoken naar Stolpervlotbrug, was in onderhoud en daardoor een verkeerschaos ter plaatse. In de buurt van Schagerbrug moeten we even stoppen omdat de groep uiteen is gerukt door stoplichten. Was dit de plaats waar Livia achterop de motor sprong bij Paul en hij nog niet helemaal klaar was? Gevolg was dat die BMW op zijn kant lag en Paul zijn ego gedeukt was.

Daarvandaan een mooi dijkje gevolgd. Wat een hoop zijwind. Later zal Henk concluderen dat we beter iets harder hadden kunnen rijden, geeft meer stabiliteit van de draaiende wielen. Dat is waar.

Op de kaart kan ik het niet meer vinden maar Jaap weet ons met een prachtige omtrekkende beweging langs Alkmaar en Heerhugowaard te leiden. En het paard ruikt de stal. Iedereen veert op in het zadel want er staat weer Beemster op de ANWB borden. Volgens mij is het rijtje achter mij korter geworden maar er komen geen signalen. We zijn Jaap en Suzy kwijt, zeker naar huis gereden. En bij het eindpunt komen Robert en Hezeke uit een andere richting dan wij.

Het is na zessen. Mooi geweest. Aan tafel. Pannenkoekenhuis waar de dochters van Jaap op enig moment allemaal gewerkt hebben of nu nog werken. Jaap heeft daar aandelen in genomen. Die worden vandaag aanzienlijk meer waard en het pensioen van onze nieuwe pensionado is zeker gesteld. De uitbater heeft het goed geregeld. Je mag elke soort pannenkoek van de kaart of saté. De rest van de kaart is uit. Anders wordt het te moeilijk om deze groep van voedsel te voorzien.

Gezellig zo met zijn allen aan tafel. Maar het is nog een eind naar huis. En de zon schijnt inmiddels. Later hoor ik dat die ochtend in file top 10 staat en het erom heeft gehangen of er een weer-alarmsysteem zou worden. Mooie rit, nog leuker met mooi weer.

De nacht ervoor heeft een de hagelbui een groot deel van de B737 vloot van Transavia en KLM beschadigd. Die stonden allemaal aan de D-pier. Precies de plek waar de hagel is gevallen.

